

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

X. De fugiendo luxuriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

his agendum sit, qui per contemptum in sanctarum traditionum sanctiones delinquant, vel in ipsius Domini iniuriam profiliunt, sanctus Leo ad Rusticum episcopum decernit huiusmodi inquiens: Lapsis ad promerendam misericordiam Dei priuata est expetenda secessio, vbi illis satisfactio, si fuerit digna, sit etiam fructuosa. A qua districtio- nis regula Spiritu sancto promulgata non licet nobis quamcumque pietate indebita declinare: quia etsi debetur compassio proximis, reſtitudo tamen debetur vitiis. Vnde sancta scriptura simplicitati reſtitudinem semper coniungit, quia simplicitas sine reſtitudine fatuitas est. Simplicitas igitur erga vitia, sicut catholici doctores dicunt, dissoluta & stulta est, & reſtitudo erga proximos, sine pietatis simplicitate, austeram existit & dura.

X.

Omni fidelium ordini denuntiamus, cauendos esse sum-
mopere libidinis actus, Domino per euangelium præci-
piente: *Sint lumbi vestri præcinſti.* Denique cum oporteat
nos contra reliqua vitia omni virtute resistere, contra
libidinem non tam expedit repugnare, quam fugere. Vnde
& apostolus Paulus præcipit dicens: *Fugite fornicationem. omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat.* & iterum: *Fornicatores & adulteros indicabit Deus.* & cum idem dicat
Apostolus: *Templum Dei sanctum est, quod estis vos,* itemque: *Empti estis precio magno: glorificate & portate Deum in corpore vestro.* absit vt breui oblectatione miseræ carnis tollentes membra Christi, faciamus ea membra meretricis. Luxuria nempe carnis, cum Deo sit odibilis, ideo bonis omnibus est notabilis, quoniam statim per seipsam est turpis. Cuius prima tela sunt oculorum, secunda verborum. sed qui non rapitur oculis, potest resistere verbis, & qui delectationem refrenat libidinosæ suggestionis, non transit ad consensum libidinis. Conualeſcit vero luxuria epulis, exardescit saturitate nimia ventris, perfodit animam stimulo ebrietatis. Inter delicias namq; pudicitia seruetur difficile. Denique saturitas cibi & potus mentem ad lusum, carnem mouet ad luxum. Nec ideo tamquam sint delicia potentum, minor debet esse cautela pauperum: quoniam & in serico, & in pannis, exercet libido ius suæ potestatis: nec

*Luc. 11.**1. Cor. 6.**Hebr. 13.**1. Cor. 3.**1. Cor. 6.*

ANNO
 CHRISTI
 909.

timet purpuram regum, nec spernit squalorem mendicantium. Hæc, cum vitam animæ perimat, & cor auferat, cæcitatem quoque menti ingerit, ipsum etiam corpus cito debilitat, fractumque in miseram celeriter senectutem præcipitat. & nisi solius Dei miserantis pietas manum benignissimæ extendens clementiæ iacentem subleuet, & antequam mors veniat, respiscere faciat, in infernum hominem mergit, & in pœnas Tartari pertrahit. Væ denique illi, qui tunc habuerit terminum luxuriæ, quando & vitæ. Idcirco nobis necessarium omnimodis est obtemperare salubri consilio scripturæ monentis: *Post concupiscentias tuas non eas, & a voluntate tua auertere.* & iterum: *Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram, fornicationem & immunditiam, & concupiscentiam malam, &c.* Hoc omni gradui, omni ordini, & vtrique obtestamur sexui, putridam prorsus fugere luxuriam, & succinctis lumbis castitatis tenere virtutem: scientes pro certo verissimam esse vocem apostolicam, quæ inter cetera terribiliter clamat: *Neque fornicarii, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores regnum Dei possidebunt.*

XI.

Inter cetera quoque admonitionis nostræ officia videtur nobis illud satis necessarium esse, quatenus nefanda cohibeantur periuria, non solum quæ alicuius factionis fiunt commento, vel fallendi aliosque decipiendi studio, sed & ea, quæ ex ipsa praua consuetudine iam veluti inolita pene per singula admittuntur verba ab eis, quibus æque falsa constat iurare vt vera. Cum, si forte propter eos, qui pigri sunt ad credendum, neque mouentur ad fidem verbi, qui & in hoc grauius delinquunt quod sibi loquentes iurare cogunt, necesse fuerit proferre iusiurandum, hos comites habere debeat iusiurandum, veritatem, iudicium, & iustitiam, dicente Domino per prophetam Ieremiam: *Et iurabis, viuit Dominus, in veritate, & in iudicio, & in iustitia.* Si enim ista defuerint, nequaquam erit iuramentum, sed periurium. Et vetus quidem lex iurare concessit, peierare prohibuit: *Non assumes, inquit, nomen Domini Dei tui in vanum: nec enim infontem habebit Dominus eum, qui assumpsit nomen Domini Dei sui frustra.* Quo mandato altius intellecto, dum sciamus nobis præcipi, ne Christum Dei